NORAKSTS
Lieta Nr.A42515706
Lietvedības Nr.A1101-08/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 11.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties pieteicējam– Z.R.,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Arnim Mortukānam,

2008.gada 1.aprīlī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Antonijas ielā 6 izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc Z.R. pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.septembra lēmuma Nr.1879 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 2.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Z.R. (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 5.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42515706.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2006.gada 19.jūlijā plkst.11^{48} Rīgā Z.R. vadīja transportlīdzekli MOSKVICH 2141, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, pa Liepājas ielu no Mārupes ielas puses Krūzes ielas virzienā, un veica transportlīdzekļu kolonnas apbraukšanu pa pretējo kustības joslu brīdī kad kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei bija aizliegta. Vadītājs Z.R. pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 172.3.punkta prasības.

Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors U.G. par CSN 172.3.punkta prasību neievērošanu vadītājam Z.R. sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu 050/PB 209159 un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{14}$.panta sesto daļu piemēroja naudas sodu Ls 40 (četrdesmit) apmērā.

Nepiekrītot pieņemtajam lēmumam 2006.gada 9.augustā (saņemts un reģistrēts ar Nr.R/1412) pieteicējs iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam.

Izskatot Z.R. sūdzību Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks V.Vanags 2006.gada 6.septembī pieņēma lēmumu Nr.1879 (turpmāk – Lēmums) nolemjot 2006.gada 19.jūlijā

Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora U.G. pieņemto lēmumu Nr.050/PB209159 atstāt negrozītu.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam Lēmumam, pieteicējs iesniedzis pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā un pieteikuma papildinājumos norādīti sekojoši apsvērumi:

[3.1] Pieteicējs norāda, ka ar automašīnas vadīšanai paredzētajām brillēm (+1,5) nespējis izlasīt protokolā rakstīto, jo lasāmās brilles (+4,0) pieteicējam līdzi neesot bijušas, tāpēc protokolu arī parakstījis.

[3.2] Liepājas ielas posmā no Pilsoņu ielas līdz Atpūtas ielai nav uzstādītas nevienas ne brīdinājuma, ne norādījuma zīmes, ne horizontālie apzīmējumi, tāpēc pieteicējs uzskata, ka spēkā ir CSN 96.punkts. Brauktuves platums minētājā ielas posmā ir apmēram 8 metri. Vieglo automašīnu platums ir robežās no 1,5 – 1,8 metri, kas dod uzskatīt, ka minētajā ielas posmā ir trīs braukšanas joslas un, ka pieteicējs ir braucis pa vidējo joslu.

[3.3] Pagrieziens no Liepājas ielas pa labi uz Atpūtas ielu tika veikts no labās malējās joslas, jo pirms krustojuma bija brīvi 1,5metri pieteicēja vieglās automašīnas garumā.

[3.4] Automašīnas no Atpūtas ielas, kuras gaidīja uz pārbrauktuves atvēršanu ielas labajā pusē Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora U.G. shēmā pazudušas, jo pat atrodoties tajā vietā kuru viņš uzrādījis shēmā, pieteicēja automašīna, līdz iebraukšanai Atpūtas ielā nebūtu redzama.

[4] Atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātā iestāde Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde – lietā sniegusi rakstveida paskaidrojumu, atsaucoties uz pārsūdzētajā Lēmumā minētajiem argumentiem un papildus norādot:

[4.1] Z.R. iesnieguma izskatīšanas gaitā tika uzaicināts 2.bataljona jaunākais inspektors U.G. un pieņemts ziņojums par lietas faktiskajiem apstākļiem. U.G. norādīja, ka 2006.gada 19.jūlijā pildīja dienesta pienākumus, Rīgā, Liepājas ielā un atradās uz Atpūtas ielas pie dzelzceļa pārbrauktuves. Plkst.11^{45}, Liepājas ielā iedegās dzelzceļa pārbrauktuves luksofors un nolaidās barjera. Kad visi transportlīdzekļi bija apstājušies inspektors ievēroja transportlīdzekli MOSKVICH 2141, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, kas veica transportlīdzekļu kolonnas apbraukšanu pa pretējo kustības joslu brīdī kad kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei bija aizliegta, un nogriezās pa labi. Jaunākais inspektors U.G. augstāk minētajam transportlīdzeklim norādīja ar zizli, lai apstājas labajā malā, bet vadītājs noignorēja jaunākā inspektora norādījumus, un apstājās ielas kreisajā pusē stāvvietā. Nesagaidot, kad pie viņa pienāks inspektors, vadītājs izkāpa no sava transportlīdzekļa un gāja projām. Jaunākais inspektors U.G. pienāca pie vadītāja, stādījās priekšā un palūdza uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus, uz ko vadītājs izrādīja savu neapmierinātību. Redzot, ka vadītājam nav skaidrības par ko viņš tika apturēts jaunākais inspektors U.G. vadītājam Z.R. palūdza uzgaidīt, un atgriezās atpakaļ pie vadītāja ar CSN grāmatiņu, kad vadītājs personīgi izlasīja CSN par ko tika apturēts, viņš savam pārkāpumam piekrita, un atrunājas ar to, ka pa daudziem gadiem ir aizmirsušies CSN, un lūdza jaunāko inspektoru U.G., lai viņu nesoda. Jaunākais inspektors

U.G. vadītājam paskaidroja kāds sods ir paredzēts par izdarīto pārkāpumu. Par doto pārkāpumu jaunākais inspektors U.G. vadītājam sastādīja administratīvo pārkāpuma protokolu un lēmumu. Pēc protokola sastādīšanas jaunākais inspektors U.G. vadītājam Z.R. iedeva iepazīties ar protokola saturu, uzliekot brilles jaunākā inspektora klātbūtnē vadītājs to izlasīja un parakstījās. Bez tam augstāk izklāstīto inspektors atspoguļoja pašrocīgi uzzīmētā shēmā, kurā skaidri redzams, ka vadītājs Z.R. apbrauc transportlīdzekļus, kuri apturēti pirms pārbrauktuves, un apbraukšana saistīta ar iebraukšanu joslā, kas paredzēta braukšanai pretējā virzienā.

[4.2] Materiāla izskatīšanas gaitā konstatēts, ka Z.R. savā pašrocīgi uzzīmētā shēmā ir norādījis, ka transportlīdzekļus, kuri ir apturēti pirms pārbrauktuves, apbrauc pa pretējo kustības joslu, un veica labo pagriezienu no joslas kas paredzēta braukšanai pretējā virzienā.

[4.3] Praksē novērots, ka transportlīdzekļu vadītāji lielākā vairumā gadījumu cenšas izvairīties no atbildības un sodiem par izdarītajiem pārkāpumiem ar visiem iespējamajiem līdzekļiem, par ko, turklāt, viņus nevar saukt pie atbildības.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā ietvertos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, noklausoties pieteicēja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktā procesa ievērošanu.

[9] Lietā konstatēts:

[9.1] 2006.gada 19.jūlijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors U.G. sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB209159, ar kuru konstatēts, ka Z.R. 2006.gada 19.jūlijā vadīja transportlīdzekli MOSKVICH 2141, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, pa Liepājas ielu no Mārupes ielas puses Krūzes ielas virzienā, un veica transportlīdzekļu kolonnas apbraukšanu pa pretējo kustības joslu brīdī kad kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei bija aizliegta. Tādejādi Z.R. pārkāpa CSN

172.3.punkta prasības, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.[14].panta sestajā daļā. U.G. Z.R. piemēroja administratīvo sodu - naudas sodu, Ls 40,00 apmērā.

[9.2] Pieteicējs administratīvo pārkāpumu protokolu un lēmumu Nr.PB209159 apstrīdēja Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē. Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.septembra lēmumu Nr.1879 atstāts negrozīts 2006.gada 19.jūlija lēmums Nr.PB209159.

[10] Lietā pastāv strīds par to, vai pietiecējs ir izdarījis protokolā un Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu. Pieteicējs apgalvo, ka šādu pārkāpumu nav izdarījis. Pieteicējs arī norāda, ka pagrieziens no Liepājas ielas pa labi uz Atpūtas ielu tika veikts no labās malējās joslas. Liepājas ielas posmā no Pilsoņu ielas līdz Atpūtas ielai nav uzstādītas nevienas ne brīdinājuma, ne norādījuma zīmes, ne horizontālie apzīmējumi, tāpēc pieteicējs uzskata, ka minētajā ielas posmā ir trīs braukšanas joslas un, ka pieteicējs ir braucis pa vidējo joslu.

Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[14]panta sesto daļu par CSN 172.3.punkta prasību pārkāpšanu.

[11] Kā jau norādīts iepriekš, pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods Ls 40,00 apmērā par CSN 172.3.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.[14]panta sestajā daļā.

Atbilstoši CSN 172.3.punktam transportlīdzekļa vadītājam aizliegts apbraukt transportlīdzekļus, kuri apturēti pirms pārbrauktuves, ja kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei aizliegta un apbraukšana saistīta ar iebraukšanu tajā ceļa pusē, kas paredzēta braukšanai pretējā virzienā.

Savukārt LAPK 149.[14]panta sestā daļa noteic, ka par to transportlīdzekļu apbraukšanu, kuri apturēti pirms dzelzceļa pārbrauktuves, ja kustība pāri pārbrauktuvei aizliegta, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

[12] Pieteicējs norāda, ka, pirmkārt, viņš nav iebraucis braukšanai pretējā virzienā paredzētajā joslā. Pieteicējs savu viedokli pamato ar to, ka manevra veikšanas vietā ceļa klātnes (Liepājas iela) platums ir 8 metri, braukšanai paredzēto joslu skaits ar ceļa apzīmējumiem vai ceļa zīmēm nav noteikts, tātad braukšanas joslu skaitu nosaka paši transportlīdzekļu vadītāji (CSN 96.punkts). Pieteicēja ieskatā brauktuve šajā vietā sadalāma trijās joslās, vidējā no kurām ir reversās kustības josla. Otrkārt pieteicējs norāda, ka nav veicis transportlīdzekļu, kuri apturēti pirms pārbrauktuves, ja kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei aizliegta, apbraukšanu, bet gan apbraucis pirms krustojuma apturētos transportlīdzekļus.

Atbildētājs uzskata, ka pieteicējs, veicot apbraukšanas manevru ir iebraucis braukšanai pretējā virzienā paredzētajā joslā un ir apbraucis tieši pirms pārbrauktuves apturētos transportlīdzekļus.

[13] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, [..], citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Administratīvo lietu departaments ir norādījis *(sk. 2007.gada 15.februāra sprieduma lietā Nr.SKA 48/2007 14.punktu, 2007.gada 22.februāra spriedums lietā SKA– 52/2007 8.punkts)*, ka atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret APL 161.panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli. Tādēļ pieteicēja uz vietas sniegtie paskaidrojumi ir vērtējami kā patstāvīgs pierādījums.

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpumu protokols (lietas 21.lp), policijas darbinieka sastādītais ziņojums (lietas 22.-23.lp).

Kā redzams no Protokola, tad pieteicējs notikuma vietā nav sniedzis nekāda veida paskaidrojumus un nav izteicis iebildes. Ievērojot minēto un iepriekš doto atsauci uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta atziņu, atzīstams, ka pieteicēja vēlāk sniegtie paskaidrojumi nav uzskatāmi par patstāvīgiem pierādīšanas līdzekļiem.

Saskaņā ar APL 154.panta pirmo daļu tiesai jāvērtē esošie pierādījumi, vadoties no savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[14] Izvērtējot pieteicēja argumentus par manevra veikšanu, neiebraucot braukšanai pretējā virzienā paredzētajā joslā, tiesa tos noraida kā nepamatotus. Pirmkārt, no lietā esošā pieteicēja iesnieguma Kārtības policijas pārvaldei (lietas 6.-7.lapa) teksta (tiesas pasvītrotais ar zilas krāsas tinti) redzams, ka pats pieteicējs atzīst iebraukšanu pretējās kustības joslā – „ ... <u>*veicamajam ceļam pa tukšu pretējās kustības joslu vajadzīgas, maksimums, 10 sekundes*</u>”. Tiesas ieskatā šie paskaidrojumi iesniegumā policijai un paskaidrojumu nesniegšana uz vietas norāda uz pieteicēja izdarīto vērtējumu attiecībā uz braukšanas joslu skaitu un izvietojumu manevra veikšanas laikā, tas ir – pieteicējs 2006.gada 19.jūlijā nebija izdarījis apsvērumus par iespējamās trešās joslas esamību vai neesamību, bet apzinājies, ka manevra laikā veic kustību pa braukšanai pretējā virzienā paredzēto joslu.

Tiesas ieskatā tas vien, ka brauktuves platums kādā no Liepājas ielas posmiem ir 8 metri, nav pamats uzskatīt, ka kustība šajā vietā būtu organizēta trīs joslās, no kurām vidējā būtu reversās kustības josla. Nav apstrīdams CSN

96.pantā noteiktais - *ka bezsliežu transportlīdzekļu braukšanai paredzēto joslu skaitu norāda attiecīgie ceļa apzīmējumi vai ceļa zīmes, bet, ja to nav, braukšanas joslu skaitu nosaka paši transportlīdzekļu vadītāji, ņemot vērā brauktuves platumu, automobiļu gabarītus un nepieciešamos intervālus starp transportlīdzekļiem*. Pieteicējs uzskata, ka tā kā vieglā transporta līdzekļa gabarītu izmērs (platums) ir apmērām 1.5 m, bet joslas minimālais platums 2,5 m, tad nav nekādu šaubu, ka šajā vietā kustība iespējama trīs joslās. Tiesa nevar piekrist šādam pieteicēja apgalvojumam, jo, transportlīdzekļu vadītājiem, nosakot braukšanas joslu skaitu, savstarpēji ir jāsavieto trīs lielumi – brauktuves platums, transporta līdzekļa gabarīti, starp transporta līdzekļiem nepieciešamie intervāli. Veicot šo savstarpējo savietojumu, nav pieļaujams, ka transporta līdzekļa vadītājs vadītos tikai no viņa vadītā transporta līdzekļa gabarītiem. Pretējā gadījumā veidotos situācija, kad, piemērām, motocikla vadītāji brauktuvi varētu sadalīt daudz lielākā joslu skaitā, jo viņu vadīto transporta līdzekļu gabarīti to pieļauj. Līdz ar to viennozīmīgi secināms, ka transporta līdzekļu vadītājiem, veicot šādu iedomātu brauktuves sadalījumu joslās, jāņem vērā gabarītos iespējami lielākā ikdienas transporta līdzekļa gabarīti. Tiesas ieskatā, pieteicējam, aprēķinot transporta līdzekļu gabarītus un izvietojumu uz brauktuves, bija jāņem vērā sabiedriskā transporta transportlīdzekļu gabarīti. Autobusu, kurus izmanto uzņēmums „Rīgas satiksme", Solaris Urbino 12 platums ir 2,55 m (http://www.lvb.de/index.php?page=58&session=bd8f27cda76ad962c4d52f71e89cd7aa). Ierēķinot tikai 0,4 m drošības intervālu abās šāda transporta līdzekļa pusēs, redzams, ka joslas platumam ir jābūt, kā minimums 3,55 m, tātad uz 8 m platas brauktuves var izvietoties divi šādi transporta līdzekļi - kopējais aizņemtais brauktuves platums ar ierēķinātiem intervāliem veido 6,7 m (2,55+2,55+0,8+0,8=6,7). Tātad trešajai joslai atliek brauktuve 1,3 m platumā, kas nav pietiekama pat vieglā transporta līdzekļa kustībai (platums 1,5 m, plus drošības intervāli). Līdz ar to tiesa noraida šos pieteicēja argumentus kā nepamatotus un atzīst, ka pieteicējs manevra veikšanas brīdī iebrauca braukšanai pretējā virzienā paredzētajā joslā.

[15] Izvērtējot pieteicēja argumentu, ka viņš nav apbraucis transportlīdzekļus, kuri apturēti pirms pārbrauktuves, ja kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei aizliegta, bet gan pirms krustojuma apturētus transporta līdzekļus, tiesa atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka kustība pāri dzelzceļa pārbrauktuvei manevra veikšanas laikā bija aizliegta.

Tiesas ieskatā, lai noteiktu, vai ir notikusi pirms pārbrauktuves apturētu transportlīdzekļu apbraukšana, nepieciešams noskaidrot transportlīdzekļu apturēšanas iemeslu.

No lietas materiālos esošajām pieteicēja un ceļu policijas inspektora sastādītajām shēmām redzams, ka pirms pārbrauktuves Liepājas un Atpūtas ielas veido T-veida krustojumu, kur Atpūtas iela ir mazākas nozīmes ceļš. Tātad pa galveno ceļu (Liepājas ielu) braucošiem transporta līdzekļiem nav pienākums apstāties vai pat samazināt kustības ātrumu pirms šā krustojuma. Tiesai nav nekādu šaubu, ka pieteicēja apbraukto transportlīdzekļu apturēšanas iemesls bija tieši aizliegtā kustība pār dzelzceļa pārbrauktuvi un nevis krustojums ar mazākas

nozīmes ceļu. Līdz ar to šie transportlīdzekļi ir atzīstami par tādiem , kas apturēti pirms pārbrauktuves. Tas, ka apturēto transportlīdzekļu vadītāji savā darbībā ievēroja CSN 139.punkta prasības - *aizliegts iebraukt krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā, ja izveidojies sastrēgums, kas transportlīdzekļa vadītāju var piespiest apturēt transportlīdzekli krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā un traucēt braukt citiem transportlīdzekļiem*, un pieteicējs varēja veikt nogriešanās manevru, nekādā veidā nemaina to, ka šo transportlīdzekļu apturēšanas iemesls bija kustības aizliegums pār dzelzceļa pārbrauktuvi.

[16] Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.septembra lēmums Nr.1879 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par lēmuma atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt Z.R. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.septembra lēmuma Nr.1879 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) O.Priedītis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ O.Priedītis

Rīgā, 2008.gada 11.aprīlī